

Nr 9.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 10, såvitt propositionen avser förslag till förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt samt förslag till förordning angående ändring i förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror, jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 3 januari 1948 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 10, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga — förutom förslag till förordning om försäljningsskatt och förslag till förordning om slutlig avveckling av den allmänna omsättningsskatten, rörande vilka förslag bevillningsutskottet avser att senare framlägga särskilt betänkande — vid propositionen fogade förslag till

1) förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt; samt

2) förordning angående ändring i förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror.

De ovannämnda under 1) och 2) upptagna författningsförslagen äro av följande lydelse:

Förslag

till

förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt.

Härigenom förordnas, dels att 1, 3—9 samt 14 och 15 §§ förordningen den 25 maj 1941 om varuskatt¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, dels ock att den vid förordningen fogade förteckningen över varor, för vilka varuskatt skall erläggas, skall erhålla den ändrade lydelse, som framgår av härvid fogad bilaga.

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

1 §.

För vara — — — skatt (*varuskatt*).

För vara — — — skatt (*varuskatt*).

Såsom skattepliktig tillverkning är att anse även omformning eller omarbetning av vara, avsedd att hållas till salu i sålunda förändrat skick. I fråga om varor, avsedda att saluhållas i särskild förpackning, såsom flaskor, tuber, burkar eller dylikt, är varans anbringande i förpackningen jämväl att anse såsom skattepliktig tillverkning.

Skatt utgår — — — eller tandläkare.

Skatt utgår — — — eller tandläkare.

3 §.

1. Skatten utgår — — — bedriva rörelsen.

1. Skatten utgår — — — bedriva rörelsen.

2. Varans beskattningsvärde är lika med det pris, som den skattskyldige i allmänhet betingar sig för varan vid försäljning till detaljhandlare eller, i fall där försäljning till detaljhandlare icke bedrivs, det pris, som den skattskyldige kan an-

2. Varans beskattningsvärde är lika med det pris, som den skattskyldige i allmänhet betingar sig för varan vid försäljning till detaljhandlare eller, i fall där försäljning till detaljhandlare icke bedrivs, det pris, som den skattskyldige kan an-

¹ Senaste lydelse se beträffande 3, 8 och 14 §§ 1946: 144 samt beträffande 7 och 9 §§ 1943: 329.

Nuvarande lydelse:

tagas hava betingat sig, därest sådan försäljning skett. I intetdera fallet skall varuskatten inberäknas i priset.

För vara, — — — i förvärvssyfte.
Det ankommer — — — givna stadganden.

Föreslagen lydelse:

tagas hava betingat sig, därest sådan försäljning skett; och skall i intetdera fallet varuskatten inberäknas i priset. *Därest den skattskyldige regelmässigt försäljer allenast en obetydlig del av varan till detaljhandlare, skall vid tillämpning av bestämmelserna i detta stycke så anses som om försäljning till detaljhandlare icke bedreves.*

För vara, — — — i förvärvssyfte.
Det ankommer — — — givna stadganden.

4 §.

1. Tillverkning, som i 1 § första stycket avses, skall stå under statens kontroll.

Kontrollen utövas av kontrollstyrelsen med biträde av särskilda kontrolltjänstemän.

2. Kontrolltjänsteman äger — — — använda lokaler.

3. Tillverkare skall — — — behövlig handräckning.

4. Tillverkare är — — — tillhörande handlingar.

5. Tillverkare skall — — — att lämna.

6. Återförsäljare av — — — skattepliktig vara.

1. Tillverkning, som i 1 § första och andra styckena avses, skall stå under statens kontroll.

Kontrollen *över tillverkningen ävensom över skattens behöriga utgörande* utövas av kontrollstyrelsen med biträde av särskilda kontrolltjänstemän.

2. Kontrolltjänsteman äger — — — använda lokaler.

3. Tillverkare skall — — — behövlig handräckning.

4. Tillverkare är — — — tillhörande handlingar.

5. Tillverkare skall — — — att lämna.

6. Återförsäljare av — — — skattepliktig vara.

5 §.

1. Den som ämnar bedriva tillverkning, som i 1 § första stycket avses, skall därom göra skriftlig anmälan till kontrollstyrelsen minst fjorton dagar före tillverkningens påbörjande med angivande av företagets namn och belägenhet, tillverkarens fullständiga namn och postadress, det eller de varuslag, tillverkningen är

1. Den som ämnar bedriva tillverkning, som i 1 § första eller andra stycket avses, skall därom göra skriftlig anmälan till kontrollstyrelsen minst fjorton dagar före tillverkningens påbörjande med angivande av företagets namn och belägenhet, tillverkarens fullständiga namn och postadress, det eller de varuslag, till-

Nuvarande lydelse:

avsedd att omfatta, samt dagen för dess påbörjande.

Inträder ändring — — — kontrollstyrelsen därom.

2. Önskar tillverkare göra avbrott i rörelsen, skall han i förväg göra skriftlig anmälan därom till kontrollstyrelsen *med* uppgift om den tid, avbrottet avser. Under *sagda* tid må rörelsen icke bedrivas.

Ämnar tillverkare — — — att ske.

Föreslagen lydelse:

verknigen är avsedd att omfatta, samt dagen för dess påbörjande.

Inträder ändring — — — kontrollstyrelsen därom.

2. Önskar tillverkare göra avbrott i rörelsen, skall han i förväg göra skriftlig anmälan därom till kontrollstyrelsen. *Anmälan bör innehålla uppgift om den tid avbrottet avser; kan sådan uppgift icke lämnas, skall tillverkaren, då han ämnar återupptaga rörelsen, i förväg göra skriftlig anmälan därom till kontrollstyrelsen.* Under tid, för vilken avbrott är anmält eller, då tid för avbrottet ej angivits, innan anmälan om rörelsens återupptagande gjorts, må rörelsen icke bedrivas.

Ämnar tillverkare — — — att ske.

6 §.

Den som bedriver tillverkning, som i 1 § första stycket avses, skall inom *en månad* efter varje *kalenderkvartals* utgång eller, där *kontrollstyrelsen* finner skäl meddela sådan *föreskrift*, inom *fjorton dagar* efter varje *kalendermånads* utgång till kontrollstyrelsen insända en på tro och heder avgiven deklaration angående beskattningsvärdet av de varor, som under *den tid* *deklarationen avser* av honom eller för hans räkning levererats till köpare eller tagits i anspråk för vidare bearbetning. Härvid må avdrag göras för värdet av varor, som

1. Den som bedriver tillverkning, som i 1 § första *eller andra* stycket avses, skall *senast å femtonde dagen* i *andra månaden* efter varje *kalendermånads* utgång till kontrollstyrelsen insända en på tro och heder avgiven deklaration angående beskattningsvärdet av de varor, som under *kalendermånaden* av honom eller för hans räkning levererats till köpare eller tagits i anspråk för vidare bearbetning.

Om särskilda skäl därtill äro äger kontrollstyrelsen föreskriva, att deklaration skall avse kalenderkvartal i stället för kalendermånad, i vilket fall deklaration skall insändas inom en månad efter varje kvartals utgång. Kontrollstyrelsen må ock, om särskilda skäl därtill äro, föreskriva att deklaration skall insändas inom annan tid än i det föregående är sagt, dock tidigast inom femton da-

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

a) använts vid den tillverkning deklARATIONEN avser och som visas hava tidigare blivit påförda varus katt;

b) återtagits av tillverkaren;

c) enligt bevis av tullmyndighet utförts ur riket eller till svensk frihamn.

På särskild prövning av kontrollstyrelsen ankommer, huruvida och i vad mån avdrag jämväl må göras för beskattningsvärdet av varor, vilkas försäljning förorsakat tillverkaren förlust på grund av bristande betalning från köparen.

Deklaration skall — — — trovärdiga personer.

gar och senast inom två månader efter utgången av den månad eller det kvartal deklARATIONEN avser.

2. I deklARATION som i 1 mom. avses må avdrag göras för beskattningsvärdet av varor, som

a) använts vid den tillverkning deklARATIONEN avser och som visas hava tidigare blivit påförda varus katt;

b) enligt bevis av tullmyndighet utförts ur riket eller till svensk frihamn.

På särskild prövning av kontrollstyrelsen ankommer, huruvida och i vad mån avdrag jämväl må göras för beskattningsvärdet av varor, vilka tillverkaren återtagit eller vilkas försäljning förorsakat honom förlust på grund av bristande betalning från köparen.

3. Deklaration skall — — — trovärdiga personer.

4. Underlåter tillverkare av skattepliktig vara att avgiva deklARATION som avses i 1 mom. eller befinnes avgiven deklARATION oriktig, äger kontrollstyrelsen fastställa den skatt, som rätteligen skall utgå. I fall av underlåtenhet att avgiva deklARATION må kontrollstyrelsen jämväl, om särskilda skäl därtill äro, meddela tillverkaren förbud tills vidare, till dess deklARATION avgivits, att förfoga över skattepliktig vara.

7 §.

1. Tillverkare skall — — — kontrollstyrelsens postgirokonto.

1. Tillverkare skall — — — kontrollstyrelsens postgirokonto.

I fall som avses i 6 § 4 mom. första punkten ankommer det på kontroll-

Nuvarande lydelse:

2. Erlägges icke skatten inom föreskriven tid, må kontrollstyrelsen meddela tillverkaren förbud tills vidare, till dess skatten guldits, att förfoga över skattepliktig vara.

3. Tillverkare är — — — finner erforderligt.

Ställes ej — — — motsvarande tillämpning.

4. Försummar någon att inbetala skatt, som det enligt denna förordning åligger honom att erlägga, må skatten på framställning av kontrollstyrelsen omedelbart utmätas med det belopp, vartill kontrollstyrelsen efter verkställd undersökning fastställer densamma.

8 §.

1. Vid införsel — — — varans beskattningsvärde.

2. Deklaration erfordras icke beträffande sådan skattepliktig vara, som avses i 3 § 2 mom. andra stycket. Beträffande sådan vara skall den skattskyldige i stället till tullmyndigheten i införselorten avlämna skriftlig försäkran i två exemplar rörande ändamålet med införseln.

3. Skatt, som — — — beträffande skatten.

4. Deklaration eller — — — till kontrollstyrelsen.

Befinnes vid — — — skall erläggas.

Föreslagen lydelse:

styrelsen att bestämma och meddela den skattskyldige tid, inom vilken skatten skall erläggas.

2. Erlägges icke skatten inom tid, som angives i 1 mom. första stycket eller som kontrollstyrelsen med stöd av 1 mom. andra stycket föreskrivit, må kontrollstyrelsen meddela tillverkaren förbud tills vidare, till dess skatten guldits, att förfoga över skattepliktig vara.

3. Tillverkare är — — — finner erforderligt.

Ställes ej — — — motsvarande tillämpning.

4. Försummar någon att inbetala skatt, som det enligt denna förordning åligger honom att erlägga, må skatten på framställning av kontrollstyrelsen omedelbart utmätas.

1. Vid införsel — — — varans beskattningsvärde.

2. Deklaration erfordras icke beträffande sådan skattepliktig vara, som avses i 3 § 2 mom. andra stycket. Beträffande sådan vara skall den skattskyldige i stället till tullmyndigheten avlämna skriftlig försäkran i två exemplar rörande ändamålet med införseln; dock att sådan försäkran icke erfordras därest det är uppenbart att varan införes för annat ändamål än försäljning eller användning i förvärvssyfte.

3. Skatt, som — — — beträffande skatten.

4. Deklaration eller — — — till kontrollstyrelsen.

Befinnes vid — — — skall erläggas.

Nuvarande lydelse:

Vad i — — — detta moment.

5. För vara, — — — Kungl. Maj:t bestämmer.

Skatt utgår icke för vara, som införes under sådana omständigheter, att tullfrihet för densamma åtnjutes. Dock föreligger skattskyldighet vid återinförelse av vara, för vilken skatt icke erlagts eller för vilken erlagd skatt restituerats.

6. Formulär till — — — kontrollstyrelsen gemensamt.

Den som utan föreskriven anmälan bedriver tillverkning, som i 1 § första stycket avses, eller efter *sådan anmälan, som i 5 § 2 mom. sägs*, fortsätter rörelsen eller i strid mot förbud, varom i 7 § 2 mom. sägs, förfogar över vara, straffes med dagsböter, ej under tjugu.

Underlåter någon — — — trehundra kronor.

14 §.

Av rörelseidkare begången förseelse, som i 9 § avses, åtalas vid all-

Föreslagen lydelse:

Vad i — — — detta moment.

5. För vara, — — — Kungl. Maj:t bestämmer.

Skattskyldig må vidare enligt kontrollstyrelsens bestämmande åtnjuta restitution av skatt för till riket införd vara, som styrkes vara obrukbar på grund av fel eller brist i godset. Ansökan om restitution, varom i detta stycke förmäles, bör göras inom en månad från det införelsen skedde.

Skatt utgår icke för vara, som införes under sådana omständigheter, att för densamma åtnjutes tullfrihet *enligt 5, 6 eller 8 § tulltaxeförordningen*. Dock föreligger skattskyldighet vid återinförelse av vara, för vilken skatt icke erlagts eller för vilken erlagd skatt restituerats.

6. Formulär till — — — kontrollstyrelsen gemensamt.

9 §.

Den som utan föreskriven anmälan bedriver tillverkning, som i 1 § första *eller andra* stycket avses, eller efter *anmälan om avbrott i rörelsen* fortsätter rörelsen *i strid mot bestämmelserna i 5 § 2 mom.*, straffes med dagsböter, ej under tjugu.

Den som i strid mot förbud, varom i 6 § 4 mom. eller 7 § 2 mom. sägs, förfogar över vara, straffes med dagsböter, ej under fyrtio, eller, där omständigheterna äro synnerligen försvårande, med fängelse i högst sex månader.

Underlåter någon — — — trehundra kronor.

Förseelse, som i 9 § avses, må åtalas, *förutom vid laga domstol i brott-*

Nuvarande lydelse:

män underrätt i den ort, där rörelsen bedrivs.

Föreslagen lydelse:

mål, vid den rätt, där rörelseidkaren skall svara i tvistemål i allmänhet, eller vid rätten i den ort, där rörelsen bedrivs.

15 §.

Förseelse, som avses i 9 § *andra* stycket, må av allmän åklagare åtalas allenast efter angivelse av kontrollstyrelsen.

Böter och — — — tillfalla kronan.

Förseelse, som avses i 9 § *tredje* stycket, må av allmän åklagare åtalas allenast efter angivelse av kontrollstyrelsen.

Böter och — — — tillfalla kronan.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 1948.

I samband med förordningens ikraftträdande skall följande iakttagas.

1. Den vid förordningen om varuskatt fogade förteckningen över varor, för vilka varuskatt skall erläggas, skall såvitt angår putsmedel för läderarbeten eller skodon gälla enligt den äldre lydelsen för tiden till och med den 30 juni 1948.

2. Vad i 6 § i dess nya lydelse stadgas angående den tid deklaration skall avse och tiden för deklarations avgivande skall icke äga tillämpning beträffande deklaration, avseende tid före den 1 april 1948.

(Fortsättning å författningsförslaget se sid. 10—13).

Nuvarande lydelse:

Förteckning

över

varor, för vilka varuskatt skall erläggas,

i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning hänförliga
till nedanstående statistiska nummer

Statistiskt nr	V a r u s l a g	Skattesats, procent av beskattnings- värdet
ur 298—302	<p><i>Choklad med tillsats av socker; konfityrer, såsom karameller, konfekt, dragéer, kola, marsipan, marmelad i bitar, glacerade eller kanderade frukter och bär, tuggummi, glass, kex med överdrag eller mellanlägg av socker, choklad, fruktgelé e. dyl., lakrits med tillsats av socker eller i form av båtar, figurer, remmar e. dyl., pastiljer och tabletter, med undantag av citronsyretabletter, samt med socker försatta gelé- och lemonadpulver .....</i></p> <p><i>A n m. 1. Vid tillämpning av förordningen om varuskatt skola följande varor icke anses såsom konfityrer, nämligen tårter, bakelser, maränger, tebröd och andra liknande bakverk samt färdigställda, för hushåll, restauranger eller matserveringar avsedda efterrätter, helt eller delvis bestående av glass.</i></p>	40

Föreslagen lydelse:

Förteckning

över

varor, för vilka varuskatt skall erläggas,

i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning hänförliga
till nedanstående statistiska nummer

Statistiskt nr	Varuslag	Skattesats, procent av beskattnings- värdet
ur 298—302	<p><i>Choklad- och konfityrvaror, hänförliga till följande varu- grupper:</i></p> <p><i>choklad eller ersättningsmedel härför, med tillsats av socker eller sötningsmedel;</i></p> <p><i>lakritsvaror, med tillsats av socker, sötningsmedel, kryddor eller essenser;</i></p> <p><i>karameller, praliner, konfekt, dragéer, kola, pas- tiljer, tabletter, tuggummi och dylika sötsaker;</i></p> <p><i>käx med överdrag eller mellanlägg av choklad, soc- ker, fruktgelé eller dylikt;</i></p> <p><i>marsipan, mandelmassa eller liknande massa;</i></p> <p><i>i utformade figurer, stänger eller stycken framställda sötsaker, innehållande:</i></p> <p><i>lakrits även utan tillsats av socker, sötnings- medel, kryddor eller essenser;</i></p> <p><i>marsipan, mandelmassa eller liknande massa;</i></p> <p><i>marmelad eller ersättningsmedel härför;</i></p> <p><i>glaserade eller kanderade frukter, bär, andra växtdelar eller ersättningsmedel härför;</i></p> <p><i>glass;</i></p> <p><i>med socker eller sötningsmedel försatta pulver och tabletter, avsedda för beredning av läskedrycker .</i></p> <p><i>A n m. 1. Bestämmelserna i förordningen om varuskatt äro icke tillämpliga å följande varor, nämligen kakao- och glasspulver (med eller utan tillsats av socker eller sötningsmedel), tårtor, bakelser, tebröd och liknande bakverk, ej heller å färdigställda, för hus- håll, restauranger eller matserveringar avsedda efter- rätter, helt eller delvis bestående av glass. Vad nu sagts gäller även om bakverket eller efterrätten är</i></p>	60

Nuvarande lydelse:

Statistiskt nr	V a r u s l a g	Skattesats, procent av beskattnings- värdet
	<i>A n m. 2. För sådan marsipan, mandelmassa eller liknande massa, som av tillverkaren användes för framställning av icke skattepliktig vara, skall skatt ej utgå.</i>	
ur 582: 2, 604	<i>Putsmedel för läderarbeten eller för skodon, oavsett materialet .....</i>	20
ur 587—588	<i>Essenser och extrakter, avsedda för beredning av alkoholhaltiga drycker .....</i>	75
591	<i>Tandpulver och tandpasta .....</i>	20
ur 592	<i>Puder, med undantag av ströpuder, samt smink, läppstift härunder inbegripna .....</i>	75
ur 593	<i>Lukt- eller toalettatten, med undantag av preparatet sprit, glycerin och rosenatten, samt munatten, parfym, badsalt och andra dylika preparat ävensom pomada, hårvatten, hårolja, ögonhårskrä, ögonbrynsstift, nagellack samt andra liknande preparat för hårets eller naglarnas vård .....</i>	20

Föreslagen lydelse:

Statistiskt nr	V a r u s l a g	Skattesats, procent av beskattningsvärdet
	<p><i>tillsatt eller belagd med eller däri på annat sätt ingår choklad eller andra varuskattebelagda varor eller socker, under förutsättning dock att varan bibehållit karaktären av tårta, bakelse, tebröd eller liknande bakverk eller efterrätt av glass.</i></p> <p><i>A n m. 2. För sådan marsipan, mandelmassa eller liknande massa, som av tillverkaren användes för framställning av icke skattepliktig vara, skall skatt ej utgå.</i></p>	
ur 587—588	Essenser och extrakter, avsedda för beredning av alkoholhaltiga drycker	100
591	Tandpulver och tandpasta	20
ur 592—593	Puder, med undantag av ströpuder, samt smink och andra preparat för hudens färgning, läppstift härunder inbegripna	75
ur 593	<i>Nagellack, nagelpasta, nagelpolermedel, nagellackborttagningsmedel och andra dylika för nagelbehandling avsedda preparat samt ögonhårskräm, ögonbrynsstift och andra liknande preparat för behandling av ögonhår eller ögonbryn .....</i>	75
ur 593	<i>Parfymer, luktvatten och andra dylika luktgivande preparat, badsalt, nagelbandsvatten, munvatten, toalettvatten (med undantag av preparatet sprit, glycerin och rosenvatten) samt hårborttagningsmedel och medel mot transpiration, ansiktslera, ansiktsskum och andra dylika till hudkräm icke hänförliga preparat för hudens vård, hårvatten, hårolja, pomada, onduleringspreparat, schamponeringsmedel samt andra preparat för hårets behandling eller vård .....</i>	40

F ö r s l a g

till

förrordning angående ändring i förrordningen den 30 juni 1943
(nr 477) om skatt å vissa pälsvaror.

Härigenom förordnas, *dels* att 3, 6, 7 och 9 §§ förrordningen den 30 juni 1943 om skatt å vissa pälsvaror skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, *dels ock* att den vid förrordningen fogade förteckningen över pälskinn, för vilka skatt skall erläggas jämlikt 3 § 1 mom. nyssnämnda förrordning¹, skall erhålla den ändrade lydelse, som framgår av härvid fogad bilaga.

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

3 §.

1. För inom — — — omförmälda förteckningen.

2. För vara, som införes till riket, utgår skatten med *femton* procent av varans värde, beräknat enligt 4 § tulltaxeförrordningen med tillägg av den tull, som enligt tulltaxan och gällande bestämmelser om tilläggstull belöper å varan; dock att beträffande beredda lösa skinn av räv skatten skall utgå med minst det belopp, som enligt 1 mom. utgår vid beredning inom riket.

1. För inom — — — omförmälda förteckningen.

2. För vara, som införes till riket, utgår skatten med *tjugu* procent av varans värde, beräknat enligt 4 § tulltaxeförrordningen med tillägg av den tull, som enligt tulltaxan och gällande bestämmelser om tilläggstull belöper å varan; dock att beträffande beredda lösa skinn av räv skatten skall utgå med minst det belopp, som enligt 1 mom. utgår vid beredning inom riket.

6 §.

Beredare skall — — — vidare bearbetning. Avdrag må härvid göras för skinn, som

a) varit oanvändbara;

b) återtagits till beredningsstället;

c) enligt bevis av tullmyndighet utförts ur riket eller till svensk frihamn.

1. Beredare skall — — — vidare bearbetning. Avdrag må härvid göras för skinn, som

a) varit oanvändbara;

b) enligt bevis av tullmyndighet utförts ur riket eller till svensk frihamn.

¹ Senaste lydelse av förteckningen se 1946:262.

Nuvarande lydelse:

På särskild prövning av kontrollstyrelsen ankommer, huruvida och i vad mån avdrag jämväl må göras för skinn, vilkas försäljning eller beredning förorsakat beredaren förlust på grund av bristande betalning.

Å deklaration — — — om rörelsen.

Föreslagen lydelse:

På särskild prövning av kontrollstyrelsen ankommer, huruvida och i vad mån avdrag jämväl må göras för skinn, *vilka återtagits till beredningsstället eller vilkas försäljning eller beredning förorsakat beredaren förlust på grund av bristande betalning.*

Å deklaration — — — om rörelsen.

2. *Underlåter beredare att avgiva deklaration som avses i 1 mom. eller befinnes avgiven deklaration oriktig, äger kontrollstyrelsen fastställa den skatt, som rätteligen skall utgå. I fall av underlåtenhet att avgiva deklaration må kontrollstyrelsen jämväl, om särskilda skäl därtill äro, meddela beredaren förbud tills vidare, till dess deklaration avgivits, att bereda skinn, för vilka skatt skall erläggas.*

7 §.

1. Beredare skall — — — kontrollstyrelsens postgirokonton.

2. Erlägges icke skatten inom *föreskriven tid*, må kontrollstyrelsen meddela beredaren förbud tills vidare, till dess skatten guldits, att bereda skinn, för vilka skatt skall erläggas.

För uttagande av förfallet skattebelopp må på framställning av kontrollstyrelsen utmätning omedelbart verkställas.

Vad i detta mom. stadgas gäller jämväl för det fall, att kontrollstyrelsen efter verkställd undersökning funnit skatt böra utgå med högre be-

1. Beredare skall — — — kontrollstyrelsens postgirokonton.

I fall som avses i 6 § 2 mom. ankommer det på kontrollstyrelsen att bestämma och meddela beredaren tid, inom vilken skatten skall erläggas.

2. Erlägges icke skatten inom *tid, som angives i 1 mom. första stycket eller som kontrollstyrelsen med stöd av 1 mom. andra stycket föreskrivit*, må kontrollstyrelsen meddela beredaren förbud tills vidare, till dess skatten guldits, att bereda skinn, för vilka skatt skall erläggas.

Försummar någon att inbetala skatt, som det enligt denna förordning åligger honom att erlägga, må skatten på framställning av kontrollstyrelsen omedelbart utmätas.

Nuvarande lydelse:

lopp än deklarationen utvisar och felande skatt icke genast vid anfordran inbetalas.

Föreslagen lydelse:

9 §.

För skattepliktig — — — beträffande skatten.

För vara — — — Maj:t bestämmer.

Skatt utgår icke vid återinförsel av här i riket beredda lösa skinn, för vilka skatt erlagts vid beredningen, ej heller för varor, som införas under sådana omständigheter, att *tullfrihet för desamma åtnjutes*. Dock föreligger i *sistnämnda fall* skattskyldighet vid återinförsel av vara, för vilken erlagd skatt restituerats.

För skattepliktig — — — beträffande skatten.

För vara — — — Maj:t bestämmer.

Skatt utgår icke vid återinförsel av här i riket beredda lösa skinn, för vilka skatt erlagts vid beredningen, ej heller för varor, som införas under sådana omständigheter, att *för desamma åtnjutes antingen tullfrihet enligt 5, 6 eller 8 § tulltaxeförordningen eller tullindring enligt 9 § samma förordning*. Dock föreligger skattskyldighet vid återinförsel av vara, för vilken erlagd skatt restituerats.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 1948.

Förteckning

över

på lsskinn, för vilka skatt skall erläggas jämlikt 3 § 1 mom. förordningen om skatt å vissa pälsvaror¹,

i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning upptagna under nr 678—681

V a r u s l a g	Skattesats kr. per styck
Pälsskinn, beredda, lösa, av:	
<i>apa</i>	1: —
<i>björn</i> ,	
isbjörn	25: —
tvättbjörn (sjubb)	1: 50 (2: —)
annan	15: — (20: —)
<i>ekorrddjur</i> ,	
murmel	1: 50
petschaniky	0: 30 (0: 50)
andra, såsom burunduk, ekorre och susliki	0: 25
<i>får</i> ,	
breitschwanz och persian	6: — (7: —)
metis och sydvästpersian	3: 50 (4: —)
astrakan, bessarab, indiskt lamm, koweit, krimmer, s. k. salzfelle, schiraz och svensk karakul	1: 50
annat får,	
mindre skinn, intill 2 700 kvadratcentimeter, s. k. »schmaschen»	0: 40
större skinn	1: 25
<i>get</i> ,	
killing och yemenkid	0: 40 (0: 50)
annan	1: 50
<i>gnagare — andra än ekorrddjur —</i>	
bäver och chinchilla, äkta	15: — (25: —)
sumpbäver (nutria)	3: 50
<i>bisam</i> ,	
nordlig	1: — (1: 50)
sydlig	0: 60 (0: 75)
hare, kanin och viscacha (eldslandsbisam)	0: 40
lämmel och marsvin	0: 10
andra, såsom hamster	0: 15
<i>giraff</i>	20: —
<i>hjorddjur</i> ,	
älg	5: —
antilop, gasell och rådjur	1: —
andra, såsom hjort och ren	2: —

¹ De inom parentes angivna siffrorna, vilka icke tillhöra texten till ändringsförslaget, utvisa de nu gällande skattebeloppen.

V a r u s l a g	Skattesats kr. per styck
<i>hunddjur,</i>	
blå-, platina-, silver-, svart- och viträv samt s. k. white-face	8: — (13: —)
annan räva	2: — (4: —)
varg	5: — (7: —)
andra, såsom hund, hyena och schakal	1: 50
<i>hästdjur,</i>	
zebra	15: —
andra, såsom föl och häst	5: —
<i>katt- och sibetdjur,</i>	
lejon, leopard och tiger	25: —
jaguar, lodjur, puma och snöleopard	15: —
gepard, ozelot och serval	7: — (8: —)
huskatt	0: 60 (0: 75)
andra, såsom leopardkatt, lokatt, ozelotkatt, servalkatt, sibetkatt, tigerkatt och vildkatt	1: 50 (2: —)
<i>lamadjur,</i> såsom guanaco och vikunja (vicuma)	1: —
<i>mullvad</i>	0: 10
<i>mårddjur,</i>	
havsutter (kamtschatkabäver)	300: —
utter, virginsk och annan	11: —
sobel	50: —
fiskarmård (virginsk iller) och skogsmård	15: — (25: —)
järv	15: —
japansk mård och stenmård	7: —
flodiller och mink (närt)	5: — (6: —)
sibirisk flodiller (kolinsky)	2: —
<i>stinkdjur (skunk),</i>	
nordamerikanska	0: 75 (1: 50)
sydamerikanska	0: 40 (0: 60)
andra, såsom grävling, hermelin, iller, vessla (lasky), phami och pervitsky	1: 50
<i>nötkreatur</i>	2: 50
<i>pungdjur,</i>	
känguru och vallaby	2: —
opossum,	
australisk	1: 50 (2: —)
nordamerikansk	0: 75 (1: —)
ringtail	0: 60 (0: 75)
sydamerikansk	0: 35 (0: 50)
pungrätta	0: 20
andra, såsom vombat	0: 75
<i>säldjur,</i>	
sjöbjörn (äkta säl)	15: —
andra (inbegripet blueback och whitecoat)	4: —
<i>vildsvin</i>	3: —
s. k. pannor, lösa, av hästdjur och nötkreatur	0: 10
s. k. ben, lösa, av hästdjur, nötkreatur, ren och älg	0: 05

Till utskottets behandling ha överlämnats följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen:

1) motionen I: 74 av herr *Wistrand*, vari hemställdt, »att flytande tallbarroljepreparat i likhet med äkta tallbarrolja upptagas bland icke skattepliktiga tekniska preparat»;

2) motionen I: 176 av herr *Öhman*, vari hemställdt, »att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 10 måtte avslå däri innefattat förslag om höjning av skatten på choklad och konfityrer, statistiskt nr 298—302»;

3) motionen II: 197 av herrar *Mosesson* och *Kristensson*, vari hemställdt, »att under varuslag statistiskt nr 593 i förordningen om varuskatt m. m. införes följande:

Anm. 1. Bestämmelserna i förordningen om varuskatt äro icke tillämpliga å preparat innehållande minst 25 % etylacetat.»;

4) motionen II: 297 av herrar *Birke* och *Jacobsson* i Igelsbo, vari hemställdt, att riksdagen måtte besluta sådana ändringar i det i propositionen framlagda förslaget till förordning angående ändrad lydelse av 1941 års varuskatteförordning, såväl i författningstexten som i motiveringen, att de i motionen framlagda synpunkterna vunne beaktande.

Vidare ha till utskottet hänvisats de likalydande motionerna I: 175 av herr *Domö* m. fl. samt II: 237 av herr *Håstad* m. fl., vari hemställdt — förutom att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 5 med förslag till förordning om särskild automobilskatt, m. m. — att de i motionerna framförda synpunkterna måtte beaktas vid behandlingen av bland annat propositionen nr 10.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framställda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bl. a. följande.

Den allmänna omsättningsskatten infördes genom förordningen den 13 december 1940 (nr 1000) om allmän omsättningsskatt, som trädde i kraft den 1 januari 1941. Förordningen upphävdes emellertid i huvudsakliga delar — från och med den 1 januari 1947 — genom förordningen den 20 december 1946 (nr 767) om avveckling av den allmänna omsättningsskatten, i vad den utgår efter en skattesats av fem procent.

Beträffande innehållet i 1940 års förordning må här omnämnas, att allmän omsättningsskatt skulle utgå i huvudsak vid yrkesmässig försäljning av varor från butik eller annat därmed likartat försäljningsställe samt vid yrkesmässig försäljning av varor i restaurang-, pensionat-, kafé- och konditorirörelse. Skattskyldighet förelåg jämväl vid uttag av varor från rörelse, vid import av utomlands inköpta varor samt i fråga om vissa slag av tjänstestationer. Vissa betydelsefulla varor voro undantagna från beskattningen, bland annat vete, råg, korn och havre, ved och vissa andra bränslen, för förtäring avsedda rusdrycker, tobaksvaror ävensom mjölk,

grädde, smör och margarin, potatis samt de slag av mjöl, gryn och bröd, som Kungl. Maj:t bestämde. Omsättningsskatten utgick med fem procent av den skattepliktiga omsättningen.

Den allmänna omsättningsskatten, som sålunda drabbade även konsumtionen av åtskilliga oundärliga förnödenheter, kompletterades bl. a. av sociala skäl med en strängare beskattning av mera oundärliga eller lyxbetonade varor. Denna skärpta beskattning — som alltjämt är gällande — har anordnats *dels* såsom en skärpt omsättningsskatt beträffande vissa varor, som företrädesvis försäljas i specialaffärer, och *dels* beträffande vissa andra varor såsom en hos tillverkaren utgående varuskatt.

Sålunda stadgas i förordningen den 25 maj 1941 (nr 252) angående skattesatsen för den allmänna omsättningsskatten beträffande vissa varor, att omsättningsskatt skall utgå med tjuv procent av den skattepliktiga omsättningen såvitt angår varor upptagna i en vid förordningen fogad varuförteckning. I denna förteckning upptagas bland annat mattor, vissa slag av skodon, guld- och silverarbeten, pärlor, radiogrammofoner, kikare, vissa fotografikameror, fickur och urboetter, grammofoner och grammofonskivor ävensom väskor och koffertar av läder eller skinn.

Skärpt omsättningsskatt har tidigare utgått även för beredda, lösa pälsverk och arbeten av pälsverk samt persedlar med pälsverk till övertyg eller foder. Denna form av skärpt beskattning å pälsvaror frångicks emellertid av kontrolltekniska skäl och ersattes med en särskild pälsvaruskatt. Sålunda har genom förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror införts en särskild styckeskatt på inom riket yrkesmässigt beredda lösa pälskinn, kompletterad med en värdeskatt å femton procent för vissa till riket införda pälsvaror m. m. Storleken av beredningsskatten — som varierar mellan 5 öre och 300 kronor per skinn — anges i en vid förordningen fogad förteckning. Den yrkesmässiga beredningen av pälskinn står under uppsikt av kontrollstyrelsen, till vilken myndighet anmälan om beredningen skall göras. Beredaren skall kvartalsvis till kontrollstyrelsen avgiva en deklaration angående antalet av honom under deklara tionsperioden beredda skinn av olika slag, som utlämnats från beredningsstället eller där tagits i anspråk för vidare bearbetning. I samband härmed skall jämväl skatten erläggas. Skatten för till riket införda pälsvaror uppbäres av tullverket i samband med tullen. Beskattningsvärdet utgör därvid varornas värde, beräknat enligt 4 § tulltaxeförordningen med tillägg av den på varan belöpande tullen. Beträffande importerade skinn av räv skall skatten utgå med minst det belopp, som skolat erläggas, därest beredningen verkstälts inom riket.

Den i det föregående omförmälda varuskatten å vissa varor regleras genom förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt. Enligt denna förordning utgöres varuskatt för choklad och konfityrer, putsmedel för läderarbeten och skodon, essenser och extrakter för beredning av alkoholhaltiga drycker, tandpulver och tandpasta, puder och smink samt lukt- och toalettvatten, munvatten, parfym och vissa kosmetiska preparat. De skatte-

pliktiga varorna angivas i en vid förordningen om varuskatt fogad särskild förteckning, uppställd i anslutning till gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning. Skatten skall för vara, som tillverkas inom riket, erläggas av tillverkaren och för vara, som införes till riket, av den för vars räkning införseln ägt rum. Skatten utgår med visst procenttal— lägst 20 och högst 75 — av varans beskattningsvärde. Detta värde är lika med det pris, som den skattskyldige i allmänhet betingar sig för varan vid försäljning till detaljhandlare eller, i fall där försäljning till detaljhandlare icke bedrives, det pris, som den skattskyldige kan antagas ha betingat sig, därest sådan försäljning skett. Tillverkningen av skattepliktig vara är ställd under uppsikt av kontrollstyrelsen, till vilken myndighet anmälan om tillverkningen skall göras. Inom en månad efter varje kvartals utgång eller i vissa fall inom fjorton dagar efter varje månads utgång skall tillverkaren till kontrollmyndigheten avgiva deklaration angående värdet av de skattepliktiga varor, som under den tid deklarationen avser levererats till köpare eller tagits i anspråk för vidare bearbetning. Skatten skall erläggas samtidigt med deklarationens avlämnande. För vara, som införes till riket, skall skatten erläggas till tullverket samtidigt med tullen.

Såsom förut berörts har den allmänna omsättningsskatten i huvudsakliga delar avvecklats genom förordningen den 20 december 1946 (nr 767) om avveckling av den allmänna omsättningsskatten, i vad den utgår efter en skattesats av fem procent. I 1 § nämnda förordning stadgas att allmän omsättningsskatt icke skall uttagas vid försäljning, arbetsprestation eller uthyrning, varom avtal slutes efter den 31 december 1946, eller vid uttag av vara från rörelse eller vid import, som sker efter nämnda dag. Beträffande vara, för vilken allmän omsättningsskatt enligt vad därom särskilt är stadgat utgår efter högre skattesats än fem procent av den skattepliktiga omsättningen (skärpt omsättningsskatt), så ock vid försäljning och import av personautomobiler samt tyngre motorcyklar och sidvagnar till motorcyklar skall dock även efter utgången av år 1946 allmän omsättningsskatt uttagas enligt dittills gällande bestämmelser.

I fråga om de närmare motiven för avvecklingen av den allmänna omsättningsskatten har departementschefen hänvisat till 1946 års riksdagshandlingar (propositionen den 5 april 1946, nr 222, med anhållan om riksdagens yttrande angående avvecklingen av den allmänna omsättningsskatten, första särskilda utskottets utlåtande nr 2 den 7 juni 1946, riksdagens skrivelse nr 431, propositionen den 29 november 1946, nr 386, med förslag till förordning om avveckling av den allmänna omsättningsskatten, i vad den utgår efter en skattesats av fem procent, m. m., sammansatta bevillnings- och jordbruksutskottets utlåtande nr 2 den 14 december 1946 samt riksdagens skrivelse nr 566). I detta sammanhang torde vidare böra omnämnas, att till grund för propositionen den 29 november 1946, nr 386, legat ett av särskilda sakkunniga — varubeskattningskommittén¹ — den 9 november 1946

¹ Ledamoten av riksdagens första kammare, lektorn H. L. E. Sjödahl, ordförande, direktören O. R. Sundén, ledamoten av riksdagens andra kammare, folkskolläraren N. W. Sundström, t. f. byråchefen i kontrollstyrelsen E. E. son Thulin samt centralkonsulenten A. O. Åkesson.

avgivet betänkande med förslag till avveckling av den allmänna femprocentiga omsättningsskatten.

Varubeskattningskommittén — som enligt sina direktiv haft i uppdrag att undersöka även frågan, i vilken omfattning det kunde anses motiverat att, sedan den allmänna omsättningsskatten avvecklats, bibehålla den såsom ett komplement till nämnda skatt införda strängare beskattningen av vissa konsumtionsvaror av mera umbärlig eller lyxbetonad art — har sedermera med skrivelse den 29 mars 1947 överlämnat *betänkande med förslag till avveckling av den allmänna omsättningsskatten samt till omläggning av varubeskattningen*. Vid detta betänkande ha fogats — förutom förslag till förordning om avveckling av den allmänna omsättningsskatten, i vad den utgår efter en skattesats av tjugoprocent, m. m., och förordning om försäljningsskatt, rörande vilka förslag utskottet kommer att, såsom förut anmärkts, avgiva särskilt betänkande — förslag till förordningar om ändring i vissa delar av 1941 års varuskatteförordning och 1943 års förordning om skatt å vissa pälsvor. Beträffande innehållet i sistnämnda båda författningsförslag, vilka som bilaga fogats vid statsrådsprotokollet, hänvisas till propositionen (s. 107—114).

Över varubeskattningskommitténs betänkande den 29 mars 1947 ha efter remiss yttrande avgivits av ett flertal myndigheter och sammanslutningar.

Rörande omfattningen av de föreslagna ändringarna i 1941 års varuskatteförordning och 1943 års förordning om skatt å vissa pälsvor har *departementschefen* anfört följande:

»Vad härefter angår varubeskattningskommitténs förslag till ändringar med avseende å varuskatten och skatten å vissa pälsvor vill jag erinra om att i statsverkspropositionen till innevarande års riksdag förutsatts, att nämnda skatter skola uttagas även under budgetåret 1948/49. Det är icke min avsikt att nu upptaga en diskussion om frågan, i vad mån sagda skatter böra bliva bestående jämväl för framtiden, utan torde denna fråga lämpligen kunna anstå till dess mera normala förhållanden åter föreligga. I detta sammanhang kommer jag därför att föreslå endast en del detaljändringar i bestämmelserna rörande varuskatten och skatten å vissa pälsvor.»

Beträffande motiveringen i övrigt för de i propositionen framlagda förslagen rörande ändringar i varubeskattningen och beskattningen av vissa pälsvor tillåter sig utskottet hänvisa till nämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen:

Ändringar i varubeskattningen s. 42—55.

Ändringar i beskattningen av vissa pälsvor s. 56—61.

Detaljmotivering till författningsförslagen:

Förslaget till förordning angående ändring i förordningen om varuskatt s. 79—92.

Förslaget till förordning angående ändring i förordningen om skatt å vissa pälsvor s. 93.

Av innehållet i de i ämnet väckta motionerna må här återgivas följande.

I motionen I: 74 har framhållits att tallbarroljepreparat enligt gällande bestämmelser ansetts skattepliktiga, under det att äkta tallbarrolja angivits såsom icke skattepliktig. Skäl för en dylik uppdelning syntes icke föreligga. Tallbarroljepreparaten användes nämligen i stor utsträckning vid medicinsk badbehandling d. v. s. till samma ändamål, som den äkta tallbarroljan. Skillnaden mellan äkta tallbarrolja och tallbarroljepreparat i flytande form vore, att den förra på grund av sin höga oljehalt vore olöslig i vatten, under det att det senare genom särskilt förfaringssätt gjorts vattenlösligt. Om skattesatsen å vattenlöslig tallbarrolja nu höjdes, nödgades med all sannolikhet tillverkarna att övergå till försäljning av äkta tallbarrolja och ett lösningsmedel i särskild förpackning, varigenom skatteplikt ej komme att föreligga. Härigenom skulle sjukvården berövas möjlighet att erhålla det fabriksmässigt framställda, av sjukvårdsanstalterna uppskattade tallbarroljepreparatet. Då ett påläggande av dylik varuskatt å vattenlöslig tallbarrolja därjämte så gott som uteslutande skulle drabba sjukhus, sanatorier och liknande anstalter, syntes starka skäl föreligga för bifall till det i motionen framställda yrkandet.

Till stöd för det i motionen I: 176 framställda yrkandet om avslag å proposition nr 10 i vad den avser höjning av skatten på choklad och konfityrer har motionären åberopat sitt inom konsumtionsskatteberedningen avgivna särskilda yttrande (se propositionen nr 5 s. 27), vari anförts bl. a. att en höjning av skatten på choklad och konfityrer särskilt komme att drabba de stora barnfamiljerna och motverka de åtgärder, som statsmakterna i andra sammanhang vidtagit i syfte att underlätta försörjningsbördan för dessa.

I motionen II: 197 har hemställts om befrielse från varuskatt för vissa etylacetatfabrikat. Som skäl härför ha motionärerna anført, att salubrin och lazarol, som vore hänförliga till dylika fabrikat, vore antiseptiska preparat; de innehölle icke någon ingrediens av lyxbetonad karaktär eller tillsats av smak- eller luktämnen och utgjorde ej heller munvatten eller toalett-vatten. Ifrågavarande preparat, som innehöllo minst 25 procent etylacetat, borde jämsställas med exempelvis Burows lösning, särsalvor och kloramin, vilka antiseptiska medel vore skattefria.

I motionen II: 297 har uttalats att nu gällande varuskatteförrättning vid sin tillämpning föranlett vissa betänkligheter vilka icke syntes bliva undanröjda genom det nu framlagda förslaget. Dessa betänkligheter vore hänförliga till bland annat bestämmandet av de skattepliktiga varorna, svårigheter för tillverkare att erhålla upplysningar om viss varas skattskyldighet, sådana fall, där tillverkare nödgats att erlægga varuskatt retroaktivt, samt beskattningsförfarandets anordnande.

Vad anginge frågan om bestämmandet av de skattepliktiga varorna hade

det på åtskilliga områden, t. ex. med avseende å vissa kosmetiska medel och konfityrer, visat sig att den nu gällande förteckningen över skattepliktiga varor gäve anledning till tveksamhet. Detta hade framkommit t. ex. i ett av Stockholms rådhusrätt den 22 april 1947 avgjort mål mellan Lifaco AB samt Kungl. Maj:t och Kronan, i vilket mål Kronan förpliktats att till bolaget utgiva 54 618 kronor 95 öre jämte rättegångskostnader med 13 500 kronor och protokollslösen. Hade den nu gällande förteckningen givit anledning till tveksamhet måste detta i ännu högre grad bliva fallet med den i propositionen föreslagna förteckningen. Sålunda kunde lätt förutses, att betydande svårigheter skulle uppkomma för en tillverkare vid bedömningen av om en vara skulle anses såsom »ersättningsmedel» för choklad, om icke någon ledning gäves, huruvida färgen, smaken, sammansättningen eller användningen skulle vara avgörande. Motsvarande svårigheter uppstode, när det gällde att avgöra, vilka massor som liknade marsipan eller mandelmassa. Vidare syntes den nya förteckningen enligt sin lydelse medföra en betydande utvidgning av det varuskattepliktiga området; ty där angivna »choklad- och konfityrvaror» avsåge uppenbarligen flera varuslag än den nu gällande förteckningens »choklad med tillsats av socker» och »konfityrer».

Beträffande svårigheterna för tillverkare att erhålla upplysningar om viss varas skattskyldighet syntes det motionärerna nödvändigt att antingen utforma beskattningen så, att de skattskyldiga varorna bestämdes i ett särskilt förfarande, eller så att de skattskyldiga tillverkarna erhöle jämväl för beskattningsmyndigheten bindande besked om sina produkters varuskatteplikt innan skattskyldigheten inträdde. Den sistnämnda utvägen stode icke till buds enligt nu gällande rätt; Kungl. Maj:t (i regeringsrätten) hade nämligen genom den 27 april 1944 meddelat utslag i anledning av förutnämnda bolags besvär (RÅ 1944 not. Fi. 480) förklarat, att kontrollstyrelsens förhandsbeslut (i förevarande fall den 8 december 1943) om viss varas skattskyldighet utgjorde »ett uttalande, som saknar laga verkan». Utvägen stode icke heller till buds enligt det framlagda förslaget, emedan enligt detta kontrollstyrelsen icke skulle erhålla ökade befogenheter.

Vad anginge sådana fall, där tillverkare nödgats att erlægga varuskatt retroaktivt, borde framhållas att genom osäkerheten i fråga om gränsen mellan varuskattebelagda och fria varor fall kunde uppkomma, i vilka skatten förlorade sin karaktär av övervältringsskatt, avsedd att av tillverkaren uttagas hos köparen genom pristilllägg å varan. En tillverkare, som på grund av angivna osäkerhet ursäktligt funne, att hans varor icke vore skattebelagda, och försålde dem utan varuskatt, måste erlægga skatten av egna medel och utsattes dessutom för straffpåföljd. Dylikt hade förekommit i praxis, såsom framginge av handlingarna i rättegången mellan Lifaco samt Kungl. Maj:t och Kronan. Föreskrifter erfordrades därför, som uteslöte möjligheten, att dylika fall upprepades.

Beträffande beskattningsförfarandets anordnande vore detta förfarande för närvarande och enligt det framlagda förslaget anordnat så, att tillver-

kare vid straffansvar hade att avgöra, om hans produkter vore varuskattebelagda, samt att till kontrollstyrelsen ingiva deklaration och inbetala skattebelopp. Ett dylikt förfarande förutsatte en klar och otvetydig uppgift om skattebelagda varor i varuskatteförteckningen. Varken den nu gällande eller den framlagda förteckningen fyllde berättigade krav i förevarande avseende. Då angivna förutsättning sålunda bruste, syntes en ändring av förfarandet ofrånkomlig. Detta förfarande hade hittills jämväl medfört den olägenheten, att det blivit föremål för meningsskiljaktigheter, huruvida talan i saken kunde föras vid allmän domstol. I målet mellan Lifaco samt Kungl. Maj:t och Kronan hade Stockholms rådhusrätt och Svea hovrätt förklarad allmän domstol behörig att till prövning upptaga tillverkarens talan om ersättning för varuskatt, som enligt tillverkarens mening icke bort utgå men enligt kontrollstyrelsen och regeringsrättens utslag skolat utgå.

I motionen har vidare anförts att då allmän domstol funnit tolkningen av varuskatteförordningen, såvitt anginge pikerings- och garneringsgeléer, icke vara riktig, riksdagen syntes sakna skäl att genom bifall till propositionen sanktionera dess motivering och därigenom ingripa i en vid domstol anhängig rättegång.

Beträffande det närmare innehållet i de likalydande motionerna I: 175 och II: 237 hänvisas till utskottets samtidigt härmed avgivna betänkande nr 8 (s. 9—10).

I ett flertal till utskottet inkomna skrifter ha av olika företag och organisationer synpunkter anförts i fråga om det i propositionen framlagda förslaget till ändringar i varubeskattningen. Av innehållet i skrifterna må här omnämnas följande.

Sveriges parfymeri-engrossisters förening har hemställt, att endast två skattesatser måtte fastställas för de tekniska preparaten samt att anstånd med skattens erläggande i vissa fall måtte medgivas. De mera nyttobetonade varor, vilka i propositionen fördelades i två grupper med föreslagna skattesatser av 20 och 40 procent, borde sammanföras till en grupp och beskattas efter en enhetlig skattesats av 20 procent. Övriga mera lyxbetonade preparat borde hänföras till en annan grupp med en skattesats av 75 procent. En på detta sätt utformad beskattning skulle icke vålla alltför stora olägenheter för allmänheten och näringslivet. Det vore av stort värde om den gällande förordningens skattesatser och varugruppering i möjligaste mån lämnades oförändrade, eftersom därmed sammanhängande prissättningsfrågor hade lösts av priskontrollnämnden. I fråga om skattens erläggande syntes importörerna böra beredas möjlighet till visst anstånd; en anståndstid av sex månader vore berättigad.

Vinolia Co aktiebolag har hemställt, att schamponeringsmedel som hänfördes till statistiskt nr 593 måtte befrias från varuskatt eller, därest en beskattning av hårtvåtningsmedel ansåges böra förekomma, att densamma måtte utgå för samtliga dylika preparat, hänförliga till såväl statistiskt nr

593 som nr 596. Bolaget, som tillverkade ungefär hälften av allt schamponeringsmedel, som för närvarande vore skattepliktigt, hade på grund av varuskatten måst höja sina priser, vilka därför kommit att ligga högre än priserna på de skattefria preparaten. Detta förhållande hade menligt inverkat på bolagets ställning. Därest schamponeringsmedel principiellt ansåges böra beskattas, borde en rättvisare fördelning av beskattningen äga rum mellan samtliga schamponeringsmedel, oavsett till vilket statistiskt nummer dessa varor hänfördes.

Vidare har *aktiebolaget Furunol* förordat, att vattenlöslig tallbarrolja, hänförlig till statistiskt nummer 593, i likhet med äkta tallbarrolja måtte undantagas från varubeskattningen eller i annat fall att de båda preparaten måtte beskattas efter samma norm. Till stöd för vad bolaget hemställt har bolaget i huvudsak åberopat samma skäl, som anförts i den förut omnämnda motionen I: 74.

Sveriges grossistförbund har uttalat sig emot en höjning av skatten på nagellackborttagningsmedel. Som ersättningsmedel för detta preparat kunde användas vanlig aceton, vilken artikel icke vore belagd med skatt och som för ett lågt pris kunde inköpas i den allmänna handeln. Vid en höjning av skatten på nagellackborttagningsmedel skulle preparatet helt försvinna ur marknaden. Grossistförbundet har vidare framfört ett flertal önskemål om ändring i den föreslagna beskattningen av preparat avsedda för nagelbehandling eller för behandling av ögonhår eller ögonbryn.

Lifaco livsmedels fabriktions Co aktiebolag har i en till utskottet överlämnad promemoria närmare utvecklat sin ståndpunkt i den rättegång vid allmän domstol, som omnämnts i motionen II: 297. I övrigt ha i promemorian berörts i huvudsak samma frågor som behandlats i sagda motion.

Slutligen har *kontrollstyrelsen* i en till utskottet inkommen promemoria anført följande:

I den vid varuskatteförordningen fogade förteckningen över varor, för vilka varuskatt skall erläggas, finnas upptagna bl. a. till tullstatistiskt nummer 593 hänförliga varuslagen pomada, hårvatten och hårolja samt andra liknande preparat för hårets vård. Till skattepliktiga dylika preparat räknas bl. a. olika artiklar för hårpermanentning, såsom permanentvåtskor och skyddsoljor, vilka i regel äro att betrakta såsom förbrukningsartiklar i frisöryrket vid hårpermanentning medelst särskilda värmealstrande permanentapparater.

Det förekommer numera även i relativt stor utsträckning, att hårpermanentning åstadkommes på kemisk väg utan användande av särskilda apparater. Permanentning kan därvid komma till stånd antingen genom att håret undergår viss förändring under inverkan av kemiska ämnen, s. k. kallpermanentning, eller genom den reaktionsvärme, som frigöres vid blandning av vissa ämnen och med vilken håret behandlas. Sådana kemiska ämnen, som användas vid kallpermanentning, äro att hänföra till tullstatistiskt nummer 593 och äro sålunda skattepliktiga enligt varuskatteförordningen.

Vid permanentning enligt värmealstrande kemisk metod användas s. k. kemiska kompresser, vilka i regel bestå av ett pulvriserat ämne, inneslutet i

papper samt ett folium av aluminium. Då dylik kompress fuktas med särskild katalysatorvätska, igångsättes en kemisk reaktion med stark värmeutveckling. Kemiska kompresser av detta slag äro hänförliga till tullstatistiskt nummer 540: 2. Enär detta statistiska nummer icke finnes upptaget i förenämnda förteckning över varuskattepliktiga varor, äro kemiska kompresser icke belagda med varuskatt.

En skattebeläggning av dylika kompresser jämte tillbehör (katalysatorvätska e. dyl.) synes motiverad bl. a. därför att i stort sett alla förbrukningsartiklar, som användas såväl vid hårpermanentning medelst värmeapparater som vid sådan permanentning enligt kall metod, äro skattepliktiga. Sålunda skulle, därest kemiska kompresser jämväl framdeles skulle vara skattefria, en mera allmän övergång till sådan permanentningsmetod kunna bli ekonomiskt fördelaktig, särskilt för den händelse skattesatsen för nu beskattade permanentvätskor m. m. skulle höjas till 40 procent. Det torde fördenskull böra tagas under övervägande att i beskattningen inbegripa kemiska kompresser för nu angivet ändamål.

Utskottets yttrande.

I nu förevarande proposition nr 10 har framlagts bl. a. förslag till skärpning av den beskattning som regleras i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt. Detta förslag ingår såsom ett led i den serie förslag till skärpningar av den indirekta beskattningen, vilka framlagts i propositionerna nr 5—10 och som åsyfta att genom uppsugning av förefintligt köpkraftsöverskott åstadkomma en överbalansering av budgeten för budgetåret 1948/49. De i propositionerna nr 5—9 framlagda förslagen till skatteskräpningar har utskottet tidigare tagit ställning till i sina betänkanden nr 1—3 samt 6 och 8. Genom detta betänkande, som behandlar det i propositionen nr 10 redovisade förslaget till skärpning av varuskatten, har utskottet sålunda slutbehandlat samtliga de förslag till skärpt indirekt beskattning i syfte att uppsuga köpkraft, vilka av Kungl. Maj:t hittills underställts innevarande års riksdag.

Utskottet har i olika sammanhang — senast i det betänkande nr 8 i anledning av propositionen nr 5 och de i anslutning därtill väckta motionerna, vilket avgivits samtidigt med förevarande betänkande — tagit ställning till vissa mera allmänna frågor rörande den indirekta beskattningen, vilka uppkommit i anslutning till propositionerna nr 5—10. Vad utskottet i berörda hänseenden anfört i nyssnämnda betänkande nr 8 är i huvudsakliga delar tillämpligt jämväl såvitt angår de förslag till skärpning av varuskatten, som framlagts i propositionen nr 10. Utskottet får alltså härutinnan hänvisa till betänkandet nr 8 (s. 30—34 samt s. 36 och 39).

Härmed har utskottet även redovisat sin ställning till de likalydande motionerna I: 175 (av herr Domö m. fl.) och II: 237 (av herr Håstad m. fl.), vilka motioner i nu förevarande del av utskottet avstyrkas.

I propositionen nr 10 ha föreslagits vissa höjningar av de sedan år 1941 gällande skattesatserna för ett flertal varuskattepliktiga varor. Sålunda före-

slås en höjning av skattesatserna för choklad- och konfityrvaror från 40 till 60 procent av beskattningsvärdet, för essenser och extrakter, avsedda för beredning av alkoholhaltiga drycker, från 75 till 100 procent av nämnda värde samt för vissa kemisk-tekniska preparat — såsom parfym, hårvatten samt preparat för behandling av naglar, ögonhår och ögonbryn — från 20 till antingen 40 eller 75 procent av nyss angivna värde.

Dessa förslag till höjning av skattesatserna, vilka överensstämmer med vad konsumtionsskatteberedningens majoritet föreslagit i nu ifrågavarande avseenden, ha icke berörts i annan motion än i motionen I: 176 (av herr Öhman). Enligt vad däri anföres yrkas avslag å förslaget om höjning av skattesatserna för choklad- och konfityrvaror. Vidare må omnämnas, att i vissa av de till utskottet inkomna skrifterna ifrågasatts att beskattningen av kemisk-tekniska preparat skulle mildras i förhållande till vad i propositionen föreslagits.

Utskottet finner i likhet med föredragande departementschefen en skärpt beskattning av de varuskattepliktiga varorna i nuvarande läge motiverad. Mot de i propositionen föreslagna höjda skattesatserna för choklad- och konfityrvaror, essenser och extrakter samt kemisk-tekniska preparat har utskottet i princip icke något att erinra. I följd härav kan utskottet icke tillstyrka nyssnämnda motionen I: 176.

Enligt vad i propositionen föreslås skall den ändringen vidtagas i varuskatteförordningen, att varuskatt icke längre skall utgå för putsmedel för läderarbeten eller för skodon. Utskottet tillstyrker förslaget härom.

I propositionen har vidare behandlats ett flertal förslag till ändringar i varuskatteförordningen, vilka förslag i huvudsakliga delar anknyta till de förslag som framlagts i varubeskattningskommitténs den 29 mars 1947 avgivna betänkande.

De mera väsentliga ändringar som förordats av varubeskattningskommittén äsyfta att ernå en mera rationell avgränsning av beskattningsområdet såvitt angår choklad- och konfityrvaror. De av kommittén framlagda förslagen i dessa delar — vilka avse beskattningen av marsipan, mandelmassa och andra liknande massor, pikerings- och garneringsgeléer, suckat och suckatersättning, gelépulver samt glass — ha oförändrade upptagits i propositionen, dock med undantag för marsipan, mandelmassa och andra liknande massor.

I sistnämnda hänseendet har i propositionen på närmare anförda skäl förordats ett bibehållande tills vidare av de hittills gällande bestämmelserna. Detta förslag, som icke föranlett någon erinran i de i ärendet väckta motionerna, tillstyrkes av utskottet.

Vad angår pikerings- och garneringsgeléer har Kungl. Maj:ts förslag, vilket innebär att dessa geléer framdeles skola undantagas från varubeskattningen, föranlett vissa uttalanden och yrkanden i motionen II: 297 (av herrar Birke och Jacobsson i Igelsbo). I motionen har sålunda hemställts — under hänvisning till ett av Stockholms rådhusrätt den 22 april 1947 avgjort mål mellan Lifaco livsmedels fabriktions Co aktiebolag, å ena, samt

Kungl. Maj:t och Kronan, å andra sidan — att riksdagen måtte besluta sådana ändringar i propositionen i förevarande del att de i motionen anförda synpunkterna vunne beaktande. Liknande önskemål ha andragits i den skrift, som bolaget ingivit till utskottet.

I fråga om garnerings- och pikeringsgeléerna saknar utskottet anledning att taga ställning i annat hänseende än till frågan, huruvida dessa varor framdeles böra vara skattepliktiga eller icke. Oavsett den slutliga utgången av nyssnämnda rättegång är utskottet av den åsikten, att garnerings- och pikeringsgeléer framdeles böra hänföras till den grupp av choklad- och konfityrvaror för vilka varuskatt icke skall utgå. Utskottet tillstyrker alltså Kungl. Maj:ts förslag om skattefrihet för sagda geléer.

Jämväl såvitt angår suckat och suckatersättning, gelépulver och glass förordar utskottet vad i propositionen i berörda avseenden föreslagits.

Det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt är — fränsett skattesatserna — i huvudsakliga delar överensstämmande med det av varubeskattningskommittén framlagda författningsförslaget. De i propositionen föreslagna ändringarna i vissa paragrafer i 1941 års förordning föranleda icke någon erinran från utskottets sida.

Beträffande varuförteckningen ha ett flertal jämkningar ifrågasatts såvitt angår beskattningen av de kemisk-tekniska preparaten. Sålunda har i motionen I: 74 (av herr Wistrand) yrkats, att tallbarroljepreparat skulle undantagas från varubeskattningen, och liknande yrkande har framförts i motionen II: 197 (av herrar Mosesson och Kristensson) i fråga om salubrin, lazarol och andra liknande preparat innehållande minst 25 procent etylacetat. Enligt vad utskottet under hand inhämtat från kontrollstyrelsen skulle emellertid ett bifall till nämnda motioner föranleda vissa svårigheter vid gränsdragningen mellan nu berörda varor och andra liknande skattepliktiga preparat. Vidare har kontrollstyrelsen framhållit, att en skattebefrielse för de varor, som avsåges i motionerna, skulle kunna verka orättvist vid jämförelse med andra preparat med liknande användning. På grund härav anser utskottet sig böra avstyrka förenämnda två motioner.

På sätt kontrollstyrelsen föreslagit torde varuförteckningen däremot böra ändras sålunda, att till skattepliktiga varor hänföras jämväl kemiska kompresser och tillbehör, avsedda för hårpermanentning, (ur statistiskt nr 540: 2) med en skattesats av 40 procent av beskattningsvärdet.

De i vissa skrifter framförda önskemålen om ändringar i fråga om beskattningen av nagelbehandlingspreparat och andra dylika varor böra enligt utskottets mening icke föranleda, att Kungl. Maj:ts förslag i dessa delar frångås. Vad däremot angår den i skriften från Vinolia Co aktiebolag behandlade frågan rörande beskattningen av schamponeringsmedel har utskottet, som jämväl i detta hänseende under hand inhämtat yttrande från kontrollstyrelsen, ansett sig böra föreslå den ändringen i Kungl. Maj:ts förslag, att samtliga schamponeringsmedel, oavsett om de äro hänförliga till

statistiskt nr 593 (hårvatten) eller 596 (tvål), böra skattläggas, och att skattesatsen för nu nämnda preparat bestämmas till endast 20 procent av beskattningsvärdet. Vid avgörandet av spörsmålet, huruvida ett schamponeringsmedel, som hänföres under statistiskt nr 596, skall beskattas såsom sådant eller anses utgöra skattefri tvål, bör hänsyn främst tagas till prissättningen och benämningen å preparaten och om reklamkostnader nedlagts på preparaten i deras egenskap av schamponeringsmedel.

I anledning av de i motionen II: 297 framförda önskemålen, att i varuförteckningen skulle otvetydigt angivas den omfattning i vilken skattskyldighet föreligger för choklad- och konfityrvaror, vill utskottet framhålla, att det — med hänsyn till de mångskiftande slag av varor, som kunna inordnas under denna rubricering — uppenbarligen icke är praktiskt möjligt att utforma sådana definitioner, som utesluta varje möjlighet till tvekan och missförstånd i frågan, huruvida skattskyldighet i visst fall föreligger eller icke; i stället torde en dylik fråga, liksom hittills, böra prövas och avgöras av kontrollmyndigheten.

Genom vad utskottet i det föregående anfört har utskottet besvarat motionen II: 297.

I propositionen har föreslagits, att ändringarna i förordningen om varuskatt skulle träda i kraft den 1 februari 1948. Utskottet förordar, att dagen för ikraftträdandet fastställs till den 1 mars 1948. Beträffande den föreslagna skattefriheten för putsmedel för läderarbeten och skodon har från fabrikanthåll anförts, att rubbningarna i tillverkningen av putsmedel skulle minskas, därest ändringen i beskattningen genomfördes först från och med den 1 januari 1949. Då, enligt vad utskottet inhämtat från Sveriges skohandlarförbund, någon erinran mot en dylik framflyttning av ikraftträdandedagen icke framfördes från detaljisternas sida, föreslår utskottet, att skattefriheten för putsmedel genomföres först från och med den 1 januari 1949.

I förevarande betänkande har utskottet upptagit till behandling jämväl det i propositionen nr 10 framlagda förslaget till förordning angående ändring i förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror. Detta förslag innebär i huvudsak *dels* att värdeskatten å importerade beredda pälsskinn höjes från 15 till 20 procent av varans värde *dels ock* att styckeskatten å inom riket beredda skinn i vissa fall nedsättes med hänsyn till de prissänkningar å skinn som inträtt under tiden efter det att de senast vidtagna ändringarna i skattesatserna genomfördes. Utskottet har vid sin granskning av ifrågavarande förslag icke funnit anledning till erinran mot detsamma, dock torde en jämkning böra vidtagas i avfattningen av 9 § tredje stycket sista punkten i författningsförslaget; och därjämte bör dagen för ändringarnas ikraftträdande fastställas till den 1 mars 1948.

Utskottets hemställan.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts proposition nr 10, i de delar varom nu är fråga, icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas,

1) antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt med de ändringarna,

a) att bestämmelserna om ikraftträdandet skola erhålla följande lydelse:

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1948.

I samband med förordningens ikraftträdande skall följande iakttagas.

1. Den vid förordningen om varuskatt fogade förteckningen över varor, för vilka varuskatt skall erläggas, skall såvitt angår putsmedel för läderarbeten eller skodon gälla enligt den äldre lydelsen för tiden till och med den 31 december 1948.

2. Vad i 6 § i dess nya lydelse stadgas angående den tid deklaration skall avse och tiden för deklarations avgivande skall icke äga tillämpning beträffande deklaration, avseende tid före den 1 april 1948.

b) att den vid förordningen fogade varuförteckningen skall i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

Statistiskt nr	V a r u s l a g	Skattesats, procent av beskattningsvärdet
ur 298—302 ur 540: 2	Kemiska kompresser och tillbehör, avsedda för hårpermanentning	40
ur 587—588 ur 593	Parfymen, luktvatten och andra dylika luktgivande preparat, badsalt, nagelbandsvatten, munvatten, toalettvatten (med undantag av preparatet sprit, glycerin och rosenvatten) samt hårborttagningsmedel och medel mot transpiration, ansiktsslera, ansiktsskum och andra dylika till hudkräm icke hänförliga preparat för hudens vård, hårvatten, hårolja, pomada, onduleringspreparat samt andra preparat för hårets behandling eller vård, dock med undantag av schamponeringsmedel	40
ur 593, ur 596	Schamponeringsmedel	20

Bevillningsutskottets betänkande nr 9.

2) antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändring i förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror med de ändringarna,

a) att 9 § tredje stycket sista punkten skall erhålla följande lydelse:

Dock föreligger skattskyldighet vid återinförsel av vara, för vilken skatt icke erlagts eller erlagd skatt restituerats.

b) att dagen för ikraftträdandet fastställs till den 1 mars i stället för den 1 februari 1948.

B) att följande motioner, nämligen:

de likalydande motionerna I: 175 av herr Domö m. fl. och II: 237 av herr Håstad m. fl., i vad desamma avse propositionen nr 10 i nu förevarande del,

motionen I: 74 av herr Wistrand,

motionen I: 176 av herr Öhman,

motionen II: 197 av herrar Mosesson och Kristensson, samt

motionen II: 297 av herrar Birke och Jacobsson i Igelsbo, måtte, i den mån de icke kunna anses besvarade genom vad utskottet ovan anfört och hemställt, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 19 februari 1948.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Elon Andersson, Sjödahl, Ekman, Velandner, Gustaf Elofsson, Frans Ericson*, Heüman, Wehtje, Franzon och Sjö; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Hammarlund, Henriks-son, Olson i Göteborg, Sundström*, Nilsson i Kristinehamn, Kristensson, Ohlsson i Kastlösa, Bladh och Larsson i Luttra.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservationer:

1) av herrar *Velander, Wehtje, Henriksson* och *Olson* i Göteborg, vilka hänvisat till den vid utskottets betänkande nr 1 fogade reservationen, samt

2) av herrar *Henriksson* och *Olson* i Göteborg, vilka anfört:

»Enligt uppgifter, som kommit utskottet tillhanda, har inköpspriset på råvaran för chokladtillverkningen stigit så mycket att det kan beräknas medföra en prisstegring av färdigprodukten av ca 15 procent. Då choklad- och konfityrvaror redan nu äro hårt beskattade — 40 procent av tillverkningsvärdet — måste en ytterligare höjning av skatten med 20 procent, därtill utgående på ett förhöjt grundpris, enligt vår uppfattning bli alltför hård. Då samma belopp kan tillföras statskassan genom en skattesats av 50 %, beräknad på det förhöjda varupriset, som en skattesats av 60 % beräknad på det gamla varupriset, anse vi att höjningen bör begränsas till 10 procent.

Under åberopande härav få vi föreslå sådan ändring av den vid förordningen om varuskatt fogade varuförteckningen, såvitt angår choklad- och konfityrvaror, att skattesatsen för dylika varor, beräknad i procent av beskaffningsvärdet, skall utgöra 50 i stället för såsom i propositionen (s. 11 i utskottets bet.) föreslagits 60.»